ECLI:LV:AT:2021:0909.11151033820.8.L
Lieta Nr. 11151033820, SKK-554/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 9.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: senatori Artūrs Freibergs, Ivars Bičkovičs, Inese Laura Zemīte,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzību par Kurzemes apgabaltiesas 2021.gada 18.jūnija lēmumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Apsūdzētais kasācijas sūdzībā lūdz mīkstināt viņam noteikto sodu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas. Lūdz ņemt vērā, ka ir atzinis savu vainu, kas būtu atzīstams par atbildību mīkstinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu. Tāpat vienā nodarījumā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas nav radīti materiālie zaudējumi, kā arī cietušajiem nav pretenziju.

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzībā atkārtoti apelācijas sūdzības argumenti, kurus apelācijas instances tiesa ir izvērtējusi un motivēti noraidījusi.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētais atzīts par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā, 15.panta ceturtajā daļā un 180.panta pirmajā daļā un divos Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētajos noziedzīgajos nodarījumos. Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un otro daļu sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz desmit mēnešiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.pantu galīgais sods /pers. A/ noteikts brīvības atņemšana uz desmit mēnešiem un piespiedu darbs uz 133 stundām.

Apelācijas instances tiesa atzinusi, ka /pers. A/ pamatoti atzīts par vainīgu un sodīts minēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un lietā nepastāv šaubas par nodarījumu juridisko kvalifikāciju.

Apelācijas instances tiesa konstatējusi, ka sods /pers. A/ noteikts, ievērojot soda mērķi un soda noteikšanas vispārīgos principus. Nosakot sodu, pirmās instances tiesa ņēmusi vērā, ka apsūdzētais iepriekš vairākkārt sodīts, arī par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, ka iepriekš noteiktie kriminālsodi nav bijuši pietiekami efektīvi, apsūdzētais nav izdarījis secinājumus par noziedzīgo darbību nepieļaujamību un savu attieksmi nav mainījis. Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka cita soda veida noteikšana nesasniegs Krimināllikuma 35.pantā definēto soda mērķi. Konkrētajā gadījumā tas neatbilstu arī apsūdzētā personībai, noziedzīgu nodarījumu raksturam un smagumam. Tiesa konstatējusi, ka apsūdzētais jau iepriekš sodīts ar piespiedu darbu un tas nav atturējis viņu no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Turklāt pirmās instances tiesa atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai jau ir atzinusi par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Izvērtējot noteiktā soda mēru, apelācijas instances tiesa atzinusi, ka tas ir samērīgs un atbilstošs apsūdzētā personībai. Apelācijas instances tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas būtu par pamatu piespriestā soda mēra mīkstināšanai.

Senātam nav pamata apšaubīt apelācijas instances tiesas atzinumus.

Senāts konstatē, ka kasācijas sūdzībā izteiktais lūgumus par piespriestā soda mīkstināšanu ir saistīts ar sodu ietekmējošo apstākļus izvērtēšanu, kas atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta trešajai daļai neietilpst kasācijas instances tiesas kompetencē.

Apsūdzētais kasācijas sūdzībā nav norādījis uz apelācijas instances tiesas pieļautiem Krimināllikuma pārkāpumiem vai Kriminālprocesa likuma būtiskiem pārkāpumiem, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanai kasācijas instances tiesā un apelācijas instances tiesas lēmuma atcelšanai juridisku iemeslu dēļ.

Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā tā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā un sodu ietekmējošos apstākļus no jauna neizvērtē.

Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzība neatbilst Kriminālprocesa likuma 569.panta prasībām un ir konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1] panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A. Freibergs I. Bičkovičs I.L. Zemīte